

Justitieutskottets betänkande 2025/26:JuU4

Ökade möjligheter att dela uppgifter inom Polismyndigheten

Sammanfattning

Utskottet ställer sig bakom regeringens förslag till ändringar i lagen om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalogens område. Lagändringarna innebär ökade möjligheter att dela uppgifter inom Polismyndigheten och handlar bl.a. om följande:

- Den s.k. fåtalsregeln ska utvidgas så att uppgifter inte anses gemensamt tillgängliga om endast en särskilt avgränsad krets personer inom myndigheten har rätt att ta del av dem.
- Fler uppgifter ska få göras gemensamt tillgängliga i Polismyndighetens underrättelseverksamhet.
- Kravet på att gemensamt tillgängliga uppgifter i vissa fall ska förses med särskilda upplysningar ska endast gälla så långt det är möjligt. Vidare ska en generell undantagsregel införas för när en sådan upplysningsskyldighet inte ska gälla.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 december 2025.

Behandlade förslag

Proposition 2024/25:190 Ökade möjligheter att dela uppgifter inom Polismyndigheten.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut3

Redogörelse för ärendet4

Utskottets överväganden.....5

 Ökade möjligheter att dela uppgifter inom Polismyndigheten5

Bilaga 1

Förteckning över behandlade förslag.....11

 Propositionen11

Bilaga 2

Regeringens lagförslag12

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Ökade möjligheter att dela uppgifter inom Polismyndigheten

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalogens område.

Därmed bifaller riksdagen proposition 2024/25:190.

Stockholm den 16 oktober 2025

På justitieutskottets vägnar

Henrik Vinge

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Henrik Vinge (SD), Mikael Damsgaard (M), Heléne Björklund (S), Pontus Andersson Garpvall (SD), Petter Löberg (S), Charlotte Nordström (M), Anna Wallentheim (S), Adam Marttinen (SD), Mattias Vepsä (S), Fredrik Kärrholm (M), Torsten Elofsson (KD), Ulrika Liljeberg (C), Katja Nyberg (SD), Ulrika Westerlund (MP), Martin Melin (L), Lars Isacson (S) och Kajsa Fredholm (V).

Redogörelse för ärendet

I betänkandet behandlar utskottet proposition 2024/25:190 Ökade möjligheter att dela uppgifter inom Polismyndigheten. Regeringens förslag till riksdagsbeslut finns i bilaga 1. Regeringens lagförslag finns i bilaga 2.

I propositionen finns en redogörelse för ärendets beredning fram till regeringens beslut om propositionen.

Inga motioner har väckts med anledning av propositionen.

Utskottets överväganden

Ökade möjligheter att dela uppgifter inom Polismyndigheten

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens lagförslag om ökade möjligheter att dela uppgifter inom Polismyndigheten.

Gällande rätt

I samband med att dataskyddsdirektivet¹ implementerades i svensk rätt trädde lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område (polisens brottsdatalag) i kraft. Denna lag ersatte då polisdatalagen (2010:361). Polisens brottsdatalag gäller även för Ekobrottsmyndigheten, om personuppgiftsbehandlingen sker i syfte att utreda brott och det inte är fråga om åklagarverksamhet, och Säkerhetspolisen i frågor som inte rör nationell säkerhet, om uppgifterna behandlas i syfte att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller utreda eller lagföra brott (1 kap. 1 §).

I polisens brottsdatalag (3 kap. 1 §) görs en uppdelning mellan personuppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga och personuppgifter som endast ett fåtal har rätt att ta del av (nedan kallad fåtalsregeln). Uppdelningen fanns redan i polisdatalagen och har motiverats med att risken för otillbörliga intrång i den personliga integriteten får anses större när personuppgifter används av flera gemensamt i verksamheten än när personuppgifter behandlas av endast en eller ett fåtal tjänstemän. Vid införandet av polisdatalagen ansåg regeringen därför att det fanns ett behov av särskilda och mer begränsande regler för uppgifter som är tillgängliga för fler än ett fåtal personer, dvs. gemensamt tillgängliga uppgifter. Det framhölls att det inte är lämpligt att i lag ange en exakt gräns för antalet personer som kan anses utgöra ett fåtal, eftersom även andra omständigheter bör kunna vägas in i bedömningen. Regeringen angav dock att en gräns om ett tiotal personer får anses vara en väl avvägd tumregel för när uppgifter ska anses vara tillgängliga enbart för ett fåtal personer (se prop. 2009/10:85 s. 125 ff.). Tumregeln har upprätthållits i praxis, framför allt genom Säkerhets- och integritetsskyddsnämndens uttalanden.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF.

Av 3 kap. 2 § polisens brottsdatalog följer att enbart vissa personuppgifter får göras gemensamt tillgängliga. Det gäller t.ex. om uppgiften förekommer inom underrättelseverksamhet och kan knytas till en misstänkt brottslig verksamhet av viss allvarhetsgrad eller om uppgiften förekommer i ett ärende om utredning av eller lagföring för brott. När en uppgift har gjorts gemensamt tillgänglig finns det krav på att i vissa fall genom en särskild upplysning eller på något annat sätt lämna information i anslutning till uppgiften. Det gäller t.ex. om den kan hänföras till viss underrättelseverksamhet eller om personen den kan hänföras till inte kan misstänkas för brott (3 kap. 3 och 4 §§). Det finns också vissa begränsningar av vilka uppgifter som får tas fram vid sökningar i automatiserade behandlingssystem om uppgifterna har gjorts gemensamt tillgängliga (3 kap. 5 och 6 §§) och en bestämmelse som reglerar när direktåtkomst till personuppgifter som gjorts gemensamt tillgängliga får medges (3 kap. 7 §).

Propositionen

I propositionen lämnar regeringen förslag till ändringar i polisens brottsdatalog. Regeringens förslag och bedömningar innebär i huvudsak följande.

Nuvarande regelverk behöver ses över

Regeringen konstaterar att samhället har genomgått stora förändringar sedan polisdatalagen trädde i kraft, inte minst när det gäller utvecklingen av den organiserade brottsligheten som bedrivs av bl.a. kriminella nätverk. Samtidigt som det skett en negativ utveckling när det gäller den organiserade brottsligheten och kriminella nätverk de senaste åren har Sverige som informationssamhälle förändrats, där större mängder information än någonsin tidigare bearbetas, lagras, kommuniceras och mångfaldigas. Inflödet av information som Polismyndigheten måste hantera och analysera ökar ständigt. Enligt regeringen är denna information många gånger avgörande för att Polismyndigheten ska kunna förebygga och förhindra allvarliga brott. Vid de funktioner som har till uppgift att ta emot och bearbeta information för vidare behandling eller avfärdande har arbetsgruppernas storlek ökat under årens lopp. Enligt regeringen motsvarar denna ökning dock inte det faktiska behovet, vilket till stor del beror på att bestämmelserna om gemensamt tillgängliga uppgifter hindrar en ändamålsenlig utformning av dessa funktioner. Det nuvarande regelverket gör det nämligen i många fall enbart möjligt att ge ett tiotal personer tillgång till sådan information. Även när uppgifter gjorts gemensamt tillgängliga innebär de särskilda regler som då blir tillämpliga många gånger hinder för Polismyndigheten att hantera uppgifterna på ett ändamålsenligt sätt. Enligt regeringen finns det skäl att nu se över den närmare utformningen av bestämmelserna i polisens brottsdatalog om gemensamt tillgängliga uppgifter och uppgifter som endast ett fåtal har rätt att ta del av.

Fåtalsregeln ska moderniseras

Uppgifter som inte kan göras gemensamt tillgängliga behöver kunna hanteras effektivare än i dag

Regeringen anför att när Polismyndigheten får in uppgifter, t.ex. tips eller annan underrättelseinformation, är de av naturliga skäl ännu inte bearbetade och bedömda av myndigheten. Det är inte känt hur relevanta de är för Polismyndighetens olika uppgifter och det är inte heller känt var inom organisationen uppgifterna bör tas om hand. Till följd av detta kan sådana uppgifter ofta inte uppfylla kraven för att kunna göras gemensamt tillgängliga. Det innebär enligt regeringen att tillgången till uppgifterna i stället behöver begränsas så att enbart ett fåtal personer, närmare bestämt högst ett tiotal, har rätt att ta del av dem. Regleringen av fåtalsregeln i 3 kap. 1 § polisens brottsdatalog medför i praktiken att antalet tjänstemän i Polismyndigheten som bearbetar inkommen information hålls nere väsentligt, vilket medför negativa konsekvenser för den brottsbekämpande verksamheten. Antalet medarbetare vid s.k. deskfunktioner i underrättelseverksamheten, som bl.a. bearbetar inkomna tips, är ofta begränsat till omkring tio personer. Behovet av medarbetare som bearbetar sådan information är dock betydligt större än så.

Regeringen konstaterar att den nuvarande ordningen kan få till följd att inkommen information inte kan bedömas och bearbetas i den takt som är nödvändig för att Polismyndighetens brottsbekämpande arbete ska kunna bedrivas effektivt, ett arbete där det många gånger är avgörande med en skyndsam hantering. Det kan också hindra en fördelning av uppgifter till operativa verksamheter inom myndigheten. En för låg bemanning vid en deskfunktion kan också förlänga tiden det tar att bearbeta och omhänderta uppgifter. Enligt regeringen kan det i sin tur leda till att personuppgifterna riskerar att behandlas under längre tid än vad som annars hade skett. Det är inte bara vid deskfunktioner som fåtalsregeln leder till problem i Polismyndighetens verksamhet. Underrättelseverksamhet i stort handlar om att behandla personuppgifter i någon form, vilket alltså medför att en stor del av verksamheten berörs av regeln.

Enligt regeringen står det klart att det begränsade utrymme som i nuläget finns för att betrakta personuppgifter som inte gemensamt tillgängliga hindrar en effektiv informationshantering vid Polismyndigheten, något som ytterst kan leda till allvarliga konsekvenser. Det finns därför skäl till ändringar som gör regleringen mer ändamålsenlig.

Gränsen ska gå vid uppgifter som endast en särskilt avgränsad krets har tillgång till

Regeringen föreslår att fåtalsregeln ska utvidgas så att uppgifter som endast en särskilt avgränsad krets personer har rätt att ta del av inte ska anses som gemensamt tillgängliga.

Regeringen konstaterar att det är viktigt att regeln blir tydlig. Samtidigt är det viktigt att det finns viss flexibilitet för Polismyndigheten att t.ex.

organisera sin verksamhet på det sätt som vid varje tillfälle framstår som lämpligast. Enligt regeringen står det klart att den nuvarande ordningen, där i praktiken en fast numerär gräns är avgörande, inte är lämplig. I stället bör kravet vara att uppgifter inte anses gemensamt tillgängliga om en avgränsad krets har tillgång till uppgifterna. Av tillsyns- och tydlighetsskäl bör det därutöver anges att det ska röra sig om en särskilt avgränsad krets.

Enligt regeringen bör det även tydliggöras att kretsen som ska ha tillgång till uppgifterna behöver vara bestämd i förväg och dokumenterad, så att det är tydligt vilken krets personer eller funktioner som ska ha tillgång till uppgifterna. Hur en sådan dokumentation ska ske bör överlämnas till Polismyndigheten att avgöra, men det kan exempelvis ske genom tilldelning av särskilda behörigheter eller fördelning av uppgifterna till särskilt utpekade enheter.

Vägledande vid bestämmandet av en särskilt avgränsad krets bör vara att de som har eller ska ha tillgång till uppgifterna är införstådda med varför personuppgiftsbehandlingen sker. Regeringen konstaterar att kravet på att kretsen ska vara införstådd i varför personuppgiftsbehandlingen sker i sig innebär att samtliga myndighetens anställda inte kan omfattas. Det innebär att inte heller alla inom myndigheten som på något sätt arbetar med exempelvis tillgreppsbrott kan utgöra en särskilt avgränsad krets. Enligt regeringen kan det också framhållas att hur en krets avgränsas måste ske på objektiva och kontrollerbara grunder, vilket är viktigt från ett tillsynsperspektiv. Att det ska vara fråga om en särskilt avgränsad krets innebär att numerären kan ha betydelse som en av flera faktorer vid bestämmandet av kretsen, tillsammans med omständigheter som t.ex. att det ska ske en särskild tilldelning av behörighet för åtkomst till uppgifterna eller att uppgifterna ska behandlas i en särskild funktion eller inom ett visst arbetsområde. Även hur strukturen för personuppgiftsbehandlingen sätts upp kan få betydelse.

Personuppgifter ska få göras gemensamt tillgängliga i fler fall

Enligt nuvarande 3 kap. 2 § första stycket 1 polisens brottsdatalog får personuppgifter som kan antas ha samband med misstänkt brottslig verksamhet göras gemensamt tillgängliga i två fall: om den misstänkta verksamheten innefattar brott för vilket det är föreskrivet fängelse i ett år eller mer eller om den sker systematiskt. Bestämmelsen tar sikte på Polismyndighetens underrättelseverksamhet och kräver alltså att den brottslighet som uppgiften kan antas ha samband med avser viss kvalificerad brottslighet. Enligt regeringen hindrar regleringen Polismyndigheten från att på ett ändamålsenligt sätt använda de uppgifter som myndigheten behöver för att förebygga, förhindra och upptäcka brottslig verksamhet gemensamt i verksamheten.

Regeringen föreslår att personuppgifter ska få göras gemensamt tillgängliga i fler fall. Enligt regeringen bör bestämmelsen fortsatt vara uppbyggd på så sätt att uppgiften ska ha samband med misstänkt brottslig verksamhet för att få göras gemensamt tillgänglig. I stället för att därutöver ha ett krav på ett

samband med kvalificerad eller systematisk brottslighet bör kravet enligt regeringen vara att uppgifterna behöver behandlas för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet. Ett sådant krav innebär att behovet av gemensamt tillgängliggörande blir avgörande, och inte en viss nivå på den enskilda brottslighetens allvarlighetsgrad eller systematik.

Upplysningskraven för gemensamt tillgängliga uppgifter ska förSES med undantag

En ventil ska införas för när en särskild upplysning inte behöver lämnas

Regeringen föreslår att kravet på att gemensamt tillgängliga uppgifter i vissa fall ska förSES med särskilda upplysningar ska gälla endast så långt det är möjligt.

Som skäl för förslaget anför regeringen i huvudsak följande. I sin under rättelseverksamhet får Polismyndigheten in en stor mängd information av olika slag. Särskilt innan informationen bedömts och analyserats kan myndigheten många gånger sakna faktisk möjlighet att bedöma uppgiftslämnarens trovärdighet och uppgifternas riktighet i sak. Det finns alltså svårigheter med att uppfylla kraven för särskilda upplysningar i vissa fall, samtidigt som det finns behov av att göra uppgifterna gemensamt tillgängliga. Enligt regeringen är det otillfredsställande att Polismyndigheten i sådana situationer inte kan göra uppgifterna gemensamt tillgängliga, trots att det egentligen krävs för att myndigheten ska kunna utföra sitt uppdrag. För att säkerställa att Polismyndigheten ska kunna utföra sitt brottsbekämpande uppdrag effektivt behövs enligt regeringen alltså vissa lättnader avseende kraven på särskilda upplysningar i de fall kraven inte är möjliga att uppfylla. En särskild ventil bör därför införas i 3 kap. 4 § polisens brottsdatalag, som innebär att kraven i bestämmelsen endast ska gälla så långt det är möjligt.

Ett särskilt undantag från uppgiftsskyldigheten ska införas

Regeringen föreslår att det införs ett särskilt undantag från uppgiftsskyldigheten som innebär att några upplysningar inte ska behöva lämnas, om uppgifterna ingår i en behandling som sker för att bearbeta och analysera information och som enbart särskilt angivna tjänstemän har åtkomst till, och bearbetningen av uppgifterna inte har genomförts.

Regeringen konstaterar att det periodvis kan komma in omfattande mängder information till Polismyndigheten. Vid sådana tillfällen kan myndighetens möjlighet att strukturera de uppgifter som kommer in för bearbetning och analys vara begränsade, även vid den utvidgning av fåtalsregeln som föreslås i propositionen. Samtidigt kan det finnas stora behov av att göra uppgifterna gemensamt tillgängliga, exempelvis när det omfattande inflödet av uppgifter beror på en större händelse i samhället, eftersom det bl.a. är en förutsättning för att kunna ge andra myndigheter direktåtkomst till uppgifterna. Enligt regeringen står det klart att Polismyndigheten, i ett sådant

inledande skede där uppgifterna ännu inte bearbetats, saknar möjlighet att tillföra personuppgifterna särskilda upplysningar.

Regeringen anser därför att det finns skäl att, utöver den ventil som föreslås ovan, införa ett särskilt undantag i polisens brottsdatalog för när särskilda upplysningar inte ska behöva lämnas. Det rör sig om situationer där det inte är möjligt för Polismyndigheten att lämna sådana särskilda upplysningar och ventilen som föreslås ovan i och för sig är tillämplig. Enligt regeringen bör undantaget utformas på så sätt att gemensamt tillgängliga personuppgifter inte behöver förse med en upplysning om att en person inte är misstänkt eller om uppgiftslämnarens trovärdighet och uppgifternas riktighet i sak, om uppgifterna ingår i en behandling som sker för att bearbeta och analysera information och som enbart särskilt angivna tjänstemän har åtkomst till, och bearbetningen av uppgifterna inte har genomförts.

Förslagens betydelse för Ekobrottsmyndigheten och Säkerhetspolisen

Regeringen anför att Ekobrottsmyndigheten och Säkerhetspolisen, i den verksamhet som omfattas av polisens brottsdatalog, har motsvarande behov som Polismyndigheten. Det finns därför inte skäl att införa någon särreglering för dessa myndigheter. De aktuella bestämmelserna bör därför gälla även för dessa myndigheter när de tillämpar polisens brottsdatalog.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 december 2025. Enligt regeringen behövs det inte några övergångsbestämmelser.

Utskottets ställningstagande

Det har inte väckts någon motion med anledning av propositionen. Utskottet anser att riksdagen av de skäl som anförts i propositionen bör anta regeringens lagförslag.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2024/25:190 Ökade möjligheter att dela uppgifter inom Polismyndigheten:

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

Förslag till lag om ändring i lagen
(2018:1693) om polisens behandling av
personuppgifter inom brottsdatalagens
område

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 1, 2, 4 och 5 §§, 4 kap. 7 § och 7 kap. 1 § lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

1 §

Detta kapitel innehåller särskilda bestämmelser för behandling av personuppgifter som görs eller har gjorts gemensamt tillgängliga med stöd av 2 §. Uppgifter som endast *ett fåtal* personer har rätt att ta del av anses inte som gemensamt tillgängliga.

Detta kapitel innehåller särskilda bestämmelser för behandling av personuppgifter som görs eller har gjorts gemensamt tillgängliga med stöd av 2 §. Uppgifter som endast *en särskilt avgränsad krets* personer har rätt att ta del av anses inte som gemensamt tillgängliga.

Detta kapitel gäller inte när personuppgifter behandlas med stöd av 2 kap. 2 § brottsdatalagen (2018:1177).

2 §¹

Följande personuppgifter får göras gemensamt tillgängliga:

1. Uppgifter som kan antas ha samband med misstänkt brottslig verksamhet, om *den misstänkta verksamheten*

1. Uppgifter som kan antas ha samband med misstänkt brottslig verksamhet, om *det behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet.*

a) *innefattar brott för vilket det är föreskrivet fängelse i ett år eller mer, eller*

b) *sker systematiskt.*

2. Uppgifter som behövs för övervakningen av en person som

a) kan antas komma att begå brott för vilket det är föreskrivet fängelse i två år eller mer, och

b) är allvarligt kriminellt belastad eller kan antas utgöra ett hot mot andras personliga säkerhet.

3. Uppgifter som förekommer i ett ärende om utredning av eller lagföring för brott.

4. Uppgifter som förekommer i ett ärende om uppbörd.

5. Uppgifter som förekommer i ett ärende om kontaktförbud eller om personskydd.

6. Uppgifter som har rapporterats till Polismyndighetens ledningscentraler.

¹ Senaste lydelse 2025:221.

7. Uppgifter som behandlas i syfte att upprätthålla allmän ordning och säkerhet.

8. Uppgifter som behandlas i syfte att fullgöra internationella åtaganden, om det krävs för att den aktuella förpliktelsen ska kunna fullgöras.

9. Uppgifter som har samlats in genom kamerabevakning.

Dna-profiler får inte göras gemensamt tillgängliga. Att sådana uppgifter får behandlas i särskilda register följer av 5 kap.

Tillgången till uppgifter som görs gemensamt tillgängliga med stöd av första stycket 2 ska begränsas till särskilt angivna tjänstemän som har till uppgift att arbeta med övervakningen. Information om att en person är föremål för övervakning får dock göras tillgänglig för andra.

4 §

Om uppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga direkt kan hänföras till en person som inte är misstänkt för att ha utövat eller komma att utöva *sådan* brottslig verksamhet *som avses i 2 § första stycket 1*, ska det genom en särskild upplysning eller på något annat sätt framgå att personen inte är misstänkt.

Uppgifter om en person som kan antas ha direkt samband med *sådan* brottslig verksamhet *som avses i 2 § första stycket 1* eller som övervakas med stöd av 2 § första stycket 2 ska föras med en upplysning om uppgiftslämnarens trovärdighet och uppgifternas riktighet i sak, om det inte på grund av omständigheterna är onödigt.

Om uppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga *enligt 2 § första stycket 1* direkt kan hänföras till en person som inte är misstänkt för att ha utövat eller komma att utöva brottslig verksamhet, ska det *så långt det är möjligt* genom en särskild upplysning eller på något annat sätt framgå att personen inte är misstänkt.

Uppgifter om en person som kan antas ha direkt samband med brottslig verksamhet *och som har gjorts gemensamt tillgängliga enligt 2 § första stycket 1* eller som övervakas med stöd av 2 § första stycket 2 ska *så långt det är möjligt* föras med en upplysning om uppgiftslämnarens trovärdighet och uppgifternas riktighet i sak, om det inte på grund av omständigheterna är onödigt.

Några upplysningar behöver inte lämnas, om

1. uppgifterna ingår i en behandling som sker för att bearbeta och analysera information och som enbart särskilt angivna tjänstemän har åtkomst till, och

2. bearbetningen av uppgifterna inte har genomförts.

5 §

Vid sökning i automatiserade behandlingssystem på namn, personnummer, samordningsnummer eller andra liknande identitetsbeteckningar i uppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga får endast sådana uppgifter tas fram som anger att den sökta personen

1. är anmäld för brott,

2. är eller har varit misstänkt för brott,
3. är misstänkt för att ha utövat eller komma att utöva *sådan* brottslig verksamhet *som avses i* 2 § första stycket 1,
4. övervakas enligt 2 § första stycket 2,
5. har anmält ett brott,
6. är målsägande i ett ärende som rör ansvar för brott,
7. berörs av ett kontaktförbud eller av åtgärder i ett personskyddsärende,
8. förekommer i ett ärende som vittne eller annan som lämnar eller har lämnat uppgifter eller yttrande,
9. har gett in eller tillhandahållits en handling,
10. är anmäld som försvunnen,
11. har bedömts kunna komma att möta ett polisingripande med grovt våld, eller
12. är efterlyst.

4 kap.

7 §

Personuppgifter som kan antas ha samband med *sådan* brottslig verksamhet *som anges i* 3 kap. 2 § första stycket 1 får, om de behandlas i ett ärende, inte behandlas längre än ett år efter det att ärendet avslutades.

Personuppgifter som kan antas ha samband med brottslig verksamhet *och som har gjorts gemensamt tillgängliga enligt* 3 kap. 2 § första stycket 1 får, om de behandlas i ett ärende, inte behandlas längre än ett år efter det att ärendet avslutades.

Om personuppgifterna inte behandlas i ett ärende får de inte behandlas längre än tre år efter utgången av det kalenderår då registreringen avseende personen gjordes. Personuppgifter som kan antas ha samband med brottslig verksamhet som innefattar brott för vilket det är föreskrivet fängelse i två år eller mer får inte behandlas längre än fem år efter utgången av det kalenderår då registreringen gjordes. Om en ny registrering beträffande personens anknytning till brottslig verksamhet görs före utgången av de tidsfristerna, får de personuppgifter som redan finns om personen fortsätta att behandlas så länge någon av uppgifterna får behandlas.

Den tid då en misstänkt person avtjänar ett fängelsestraff eller genomgår sluten ungdomsvård eller rättspsykiatrisk vård med särskild utskrivningsprövning ska inte räknas med vid beräkningen av de tidsfrister som anges i andra stycket.

Lydelse enligt SFS 2025:135

Föreslagen lydelse

7 kap.

1 §

En sanktionsavgift får tas ut av den personuppgiftsansvarige vid överträdelse av bestämmelserna i

1. 2 kap. 1 § om rättsliga grunder för behandling av personuppgifter,
2. 3 kap. 3 och 4 §§ om särskilda upplysningar, eller
3. någon av 4 kap. 2–4, 5 a eller 7–11 §§, 5 kap. 10–15, 20, 22 eller 7–11 a §§, 5 kap. 10–15, 20, 22

26 § eller 6 kap. 6 § om längsta tid eller 26 § eller 6 kap. 6 § om
som personuppgifter får behandlas. längsta tid som personuppgifter får
behandlas.

Sanktionsavgiften ska bestämmas till högst 10 000 000 kronor.

Denna lag träder i kraft den 1 december 2025.